

สำเนาคู่ฉบับ

คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๔๗/๒๕๖๓

วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด ไอคอนโด สุขุมวิท ๑๐๕	ผู้อุทธรณ์
	ผู้อำนวยการเขตบางนา	เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์หนังสือเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการจัดการดูแลทรัพย์สินส่วนกลางของคอนโดมิเนียม โครงการไอคอนโด สุขุมวิท ๑๐๕ (I - Condo) อาคาร A๕ และ A๖ เลขที่ ๘๒๗ ถนนสุขุมวิท ๑๐๕ (ลาซาล) แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๘๔๐๔/๖๓๕๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ยื่นขอใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งและได้รับแจ้งให้ส่งเรื่องมายังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยกรมอนามัยได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัยครบกำหนดส่งข้อมูล วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สร ๐๘๔๔.๐๔/๒๑๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งการดำเนินการในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มายื่นหนังสือเพิ่มเติม ณ กรมอนามัย เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ ๒. มีหนังสือที่ สร ๐๘๔๔.๐๔/๒๑๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ คำสั่งให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๘๔๐๔/๑๖๔๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้อุทธรณ์ ๓. มีหนังสือที่ สร ๐๘๔๔.๐๔/๒๑๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอความร่วมมือสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมืองตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง มีหนังสือที่ สร ๐๘๓๕.๑๕/๔๔๑ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ รายงานผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

สำนักงานเขตบางนาได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ว่า มีการปล่อยน้ำล้นจากบ่อบันด้าเสียลงสู่คลองสาธารณะส่งผลต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ได้ตรวจสอบพบว่าระบบบ่อบันด้าเสียของโครงการฯ ชำรุด ทำให้น้ำเสียไหลล้นออกจากระบบ ส่งผลให้บริเวณโดยรอบชื้นและอาจเป็นที่เพาะพันธุ์พากห่าน้ำโรค และมีกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อยู่อาศัยจริง ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญได้ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้มีคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยปรับปรุงระบบบ่อบันด้าเสียให้มีประสิทธิภาพ และสามารถใช้งานได้ภายใน ๗ วันนับแต่วันได้รับหนังสือ แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตาม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้ปรับปรุงระบบบ่อบันด้าเสียให้มีประสิทธิภาพ สามารถใช้งานได้ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญรบกวนประชาชน โดยให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือที่ ๒๐๐๒๐๗ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยมีประเด็นข้อคดีด้าน ข้อมูล และหลักฐาน ดังต่อไปนี้ โครงการไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕ เป็นของบริษัท ไบรท์ ดีเวลลอปเม้นท์ กรุงเทพฯ จำกัด เจ้าของโครงการ และได้โอนให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนิตบุคคลเข้ามาดูแลทรัพย์สินส่วนกลางของโครงการ ต่อมาก็แจ้งว่าได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการรวมทั้งมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากที่เสนอไว้ในรายงาน EIA คือ แก้ไขระบบบ่อบันด้าเสีย จากเดิมที่ต้องตั้งอยู่บริเวณแนวถนนรอบโครงการ ซึ่งจะต้องก่อสร้างบ่อบันด้าเสียขนาดใหญ่อยู่ด้านหลังอาคาร A๕ และ A๖ แต่เจ้าของโครงการได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการโดยนำบ่อบันด้าเสียไปตั้งไว้บริเวณสวนและต้นไม้ด้านหน้าอาคาร A๕ และ A๖ ต่อมาก็ได้ปั้นหาบ่อบันด้าเสียแล้วครั้งหนึ่ง แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องกลิ่นก้ามีเทน (ไข่เน่า) อีกทั้งขนาดของถังบ่อบันด้าเสียที่เจ้าของโครงการนำมาติดตั้งเล็กกว่าที่ควรจะเป็นตามปริมาณผู้อยู่อาศัย จึงไม่สามารถรองรับน้ำภายน้ำอากาศได้อย่างเพียงพอทำให้บ่อบันด้าเสียแตกไม่สามารถใช้งานได้ ส่งผลให้มีกลิ่นเหม็นอุกมากภายในโครงการและทำให้ลูกบ้านบริเวณอาคาร A๕ และ A๖ ได้รับความเดือดร้อน

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้มีหนังสือชี้แจงว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้ร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ ตรวจสอบปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนจากระบบบ่อบันด้าเสียและการระบายน้ำทิ้งของอาคารชุด ไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕-๑, ๑๐๕-๒ และ ๑๐๕-๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อนำมาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ พร้อมแจ้งบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน และแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารชุด ต่อมาก็มีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๗/๑๒๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แจ้งผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียน กรณีปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนจากระบบบ่อบันด้าเสียของอาคารชุดไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕-๑, ๑๐๕-๒ และ ๑๐๕-๓ นัยยังเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นว่า อาคารชุด ไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕-๑, ๑๐๕-๒ และ ๑๐๕-๓ เป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลที่มีพฤติกรรมชั่วช้าและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเพณีของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) อีกทั้งยังมีกลิ่นเหม็นรบกวนบริเวณบ่อบันด้าเสีย และบ่อพักน้ำทิ้งของอาคารชุด ไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕-๑ และจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการจากอาคารชุด ไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕-๑, ๑๐๕-๒ และ ๑๐๕-๓ ซึ่งถือเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของอาคารชุดทั้ง ๓ มาตรฐาน พบว่า บ่อพักน้ำทิ้งที่จะระบายน้ำออกสู่ภายนอกอาคารชุด ไอคอนໂด สุขุมวิท ๑๐๕-๑ มีค่าบีโอดี ๗๐.๔ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีโคเอ็น ๓๗.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร บ่อพักน้ำทิ้งที่จะระบายน้ำออก

สู่ภายนอกอาคารชุด ไอคอนໂດ สุขุมวิท ๑๐๕-๒ มีค่าเบ็ดเตล็ด ๖๒.๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย ๖๒.๗ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าที่เคลื่อน ๕๐.๑ มิลลิกรัมต่อลิตร บ่อพักน้ำทึ้งที่จะระบายนอกภายนอกอาคารชุด ไอคอนໂດ สุขุมวิท ๑๐๕-๓ มีค่าเบ็ดเตล็ด ๘๔.๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าซัลไฟด์ ๑๐.๒๑ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าที่เคลื่อน ๗๓.๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึ้งที่กฎหมายกำหนด

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมืองได้มีหนังสือส่งสรุประยงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปความว่า คอนโดมิเนียมนี้สร้างมาประมาณ ๖ ปี โดยบ่อบำบัดน้ำเสียของโครงการนั้นได้มีการสร้างผิดแบบ ของแบบแปลนโครงการและแบบรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามแบบแปลนที่ถูกต้องนั้นบ่อบำบัด น้ำเสียจะต้องอยู่บริเวณรอบนอกโครงการ ซึ่งจะต้องก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่อยู่ ด้านหลังอาคาร A๕ และ A๖ แต่เจ้าของโครงการได้ติดตั้งบ่อบำบัดดังกล่าวบริเวณสวนและต้นไม้ระหว่าง ด้านหน้าอาคาร A๕ และ A๖ และบ่อบำบัดน้ำเสียนี้มีขนาดเล็กกว่าประมาณที่ควรจะเป็น จึงไม่สามารถรองรับ น้ำเสียภายในอาคารได้อย่างเพียงพอทำให้บ่อระบบบำบัดน้ำเสียแตก ไม่สามารถใช้งานได้ ส่งผลให้มีกลิ่นเหม็น ออกมากภายในโครงการและทำให้ลูกบ้านบริเวณอาคาร A๕ และ A๖ ได้รับความเดือดร้อน และทางนิติบุคคล อ้างว่าตนไม่ได้เป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุร้ายดังกล่าว เนื่องจากนิติบุคคลไม่ใช่เป็นผู้ก่อสร้างโครงการ เจ้าของ โครงการควรจะเป็นผู้รับผิดชอบในการแก้ไขดังกล่าว

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถินออกคำสั่ง การกระทำการของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือผู้ประสบเหตุจนเป็นเหตุร้ายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการที่เจ้าพนักงานท้องถินลงพื้นที่ไปตรวจสอบ พบร่วม ระบบบำบัด น้ำเสียของโครงการฯ ชำรุด ทำให้น้ำเสียไหลล้นออกจากระบบ ส่งผลให้บริเวณโดยรอบชื้นแฉะ และมีกลิ่นเหม็น รบกวนผู้อยู่อาศัยจริง เมื่อประกอบกับรายงานแจ้งผลดำเนินการร้องเรียน กรณีปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนพบร่วม ไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึ้งที่กฎหมายกำหนด และเมื่อสอบถามผู้ที่อาศัยอยู่ภายในคอนโด ให้ข้อมูลตรงกันว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเหม็นจากระบบบำบัดจริง จึงเห็นได้ว่าการกระทำการของผู้อุทธรณ์ ก่อให้เกิดเหตุร้ายดังกล่าวแก่ผู้ที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้นตามมาตรา ๒๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถินที่ กท ๘๔๐๔/๖๓๕๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ให้แก้ไข/รับบทร้าย โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ขอบคุณด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อกลิ่นเหม็นดังกล่าว ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ใน บริเวณใกล้เคียงจริง แต่การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุร้ายดังกล่าว เนื่องจากนิติบุคคลมิใช่ ผู้ก่อสร้างโครงการ ผู้ก่อสร้างโครงการควรจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการแก้ไขนั้น ในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้มีการจดทะเบียนนิติบุคคลอาคารชุด ณ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ทะเบียนเลขที่ ๘/๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์จึงมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลรักษาสิ่งส่วนกลาง ตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๓ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า นิติบุคคล อาคารชุดมีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดการ และดูแลรักษาทรัพย์ส่วนกลาง และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์รวมวัตถุประสงค์ ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมติของเจ้าของร่วมภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีหน้าที่ต้อง ดำเนินการและแก้ไขระงับเหตุร้ายดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งที่ กท ๘๔๐๔/๖๓๕๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงขอบคุณด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๘๔๐๔/๖๓๕๔ ลงวันที่
๒๗/ มีนาคม ๒๕๖๒

(นางพรพรรณ พิมล วิปุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิพิยา ปราโมทย์วรวัฒน์)
ผู้แทนกรรมคุณมูลพิพิ
กรรมการ

(นายบุญลูกกุช ปันประแสงค์)
ผู้แทนกรรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายยุทธนา มากบุญ)
ผู้แทนกรรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางปิยธิดา ศุภรัตนชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรรมงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายพิชัย วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไมสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายแพทยอดนัย รีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

อนุรักษ์!

พ.ศ.๒๕๖๓ วันที่ ๑๓/๕/๖๓ ผู้ลงนาม
ศ.ดร. ๗๐๒ ครัวดี ๑๓/๕/๖๓